

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ โดยอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยรูปแบบความสัมพันธ์แบบสมการโครงสร้างเชิงเส้น (Structural Equation Model) แล้วสร้างแบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ และนำผลการวิจัยที่ได้มาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญและนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบยืนยัน (Expert Verify) โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองในจังหวัดอุบลราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ

ผลการวิจัย พบว่า เส้นทางการอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองในจังหวัดอุบลราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ที่มีอิทธิพลทางตรง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้น (SEM : Structural Equation Model) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for windows) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation) มีอยู่ 3 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร และปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในองค์กร

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัด

อุปราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ได้แนวทางการบริหารจัดการเทศบาล จำนวน 3 แนวทาง คือ

- 2.1 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 2.2 แนวทางการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร
- 2.3 แนวทางการพัฒนาธรรมาภิบาลในองค์กร

3. การตรวจสอบยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัด

อุปราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ

การตรวจสอบยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุปราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 25 คน พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุปราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ขณะเดียวกันมีข้อเสนอเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญบางท่าน ที่เห็นว่าควรให้เพิ่มเติมรายละเอียดของร่างรูปแบบ 4 ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจว่า เทศบาลเมืองทั้ง 8 แห่ง ในจังหวัดอุปราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มีพรมแดนบางส่วนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ในปี พ.ศ.2558 ที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสมบูรณ์นั้น เทศบาลเมืองเหล่านี้จำเป็นต้องให้บริการแก่ประชาชน และพลเมืองอาเซียนอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นประตูแรกของการเชื่อมต่อกันในภูมิภาคอาเซียน การเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม สังคม หรือการติดต่อกันระหว่างประชาชนไทยและประชาชนประเทศเพื่อนบ้านนั้น ล้วนเชื่อมโยงกันมาโดยตลอด นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมที่พัฒนามาก สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อระหว่างเทศบาลเมือง และองค์กรปกครองท้องถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านได้ ตลอดจนช่วยด้านการวางแผนพัฒนาพื้นที่ให้มีความแม่นยำ เทียบตรง และสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญจึงเห็นควรให้เพิ่ม ให้เพิ่มรายละเอียดย่อยในปัจจัยด้านความสามารถของบุคลากร ในด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และการอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเพิ่มปัจจัยที่ 4 คือปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดใน ข้อ 4

4. การปรับปรุง แก้ไข รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุปราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ จากการวิพากษ์และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของเทศบาลเมือง

จากข้อเสนอแนะ บทวิพากษ์เพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่านเสนอแนะไว้ว่า ควรเพิ่มเติมรายละเอียดของปัจจัยองค์ประกอบการของบริหารจัดการเทศบาลเมือง ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมือง ด้วยการบริหารจัดการเทศบาลเมืองนั้น ต้องให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตรับผิดชอบทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือ การจัดการบริหารสาธารณะของเทศบาลเมืองนั้นและไม่สามารถเลือกปฏิบัติด้วยมาตรฐานที่แตกต่างกันต่อประชาชนคนไทยหรือชาวต่างชาติได้ ซึ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เทศบาลเมืองต้องเตรียมการเพื่อให้บริการแก่ชาวต่างชาติที่เป็นภาคแรงงานอาเซียนที่มีความแตกต่างด้าน ภาษา วัฒนธรรม ซึ่งอาศัยในเขตรับผิดชอบของเทศบาลเมือง บางแห่งเตรียมการไว้แต่ไม่ครอบคลุมทุกบริการสาธารณะที่เป็นภาระกิจของเทศบาลเมือง เช่น เรื่องป้ายบอกทางที่เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น ซึ่งเทศบาลเมืองในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ซึ่งได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา จึงจำเป็นต้องมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนหน่วยงานอื่น การพัฒนาปัจจัยด้านเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นับว่าเป็นการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวและการแข่งขันของเทศบาลเมือง เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ.2558 ในด้านต่าง ๆ ตามเสาหลักความร่วมมือของชาติสมาชิกอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งผู้บริหารเทศบาลเมือง บุคลากร ควรจะกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โครงสร้างด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำธุรกิจของภาคแรงงานอาเซียน ระบบสวัสดิการภายในเทศบาลเมืองให้ทั่วถึงมีความครอบคลุมทุกพื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาลเมือง เพื่อรองรับแรงงานอาเซียนที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมกิจกรรมหรือโครงการให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของชาติสมาชิกในอาเซียน ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนนที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน ป้ายจราจรหรือป้ายบอกทางภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ป้ายรถประจำทางและป้ายบอกเส้นทางภาษาอังกฤษของรถขนส่งสาธารณะ

2) จัดระบบบริการด้านสาธารณสุขปโภคภายในเทศบาลเมืองทั่วถึง โดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรม ได้แก่ สนับสนุนการทำนุบำรุงศาสนสถานต่าง ๆ การบริการด้านสาธารณสุขและการบริการด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับหลักศาสนาที่แตกต่างกัน

3) ตราเทศบัญญัติ ข้อบังคับของเทศบาลที่คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายด้านวัฒนธรรมและศาสนาของประชาชนในพื้นที่บริการ พร้อมทั้งแปลเทศบัญญัติ ข้อบังคับของเทศบาลให้เป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ภาคแรงงานอาเซียนและครอบครัวมีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

4) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น ในด้านการปรับปรุงระบบจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น และขยายฐานภาษีบำรุงท้องถิ่น ให้ทั่วถึงครอบคลุมทั้งประชาชนชาวไทยและแรงงานอาเซียนในเขตเทศบาลเมือง ซึ่งอาจประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการกำหนดแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาพื้นที่ต่อไป

5) ส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน วัฒนธรรมประเพณี ข้อห้ามข้อบังคับของศาสนาต่างๆ ของชาติสมาชิกอาเซียนให้แก่ประชาชนในเทศบาลเมืองได้รับทราบอย่างทั่วถึง ตลอดจนแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกันในชุมชน ระหว่างประชาชนไทยกับภาคแรงงานอาเซียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

6) ให้เพิ่มรายละเอียดของปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยให้เพิ่มรายละเอียดของแนวทางพัฒนาปัจจัยดังกล่าว หรือปัจจัยย่อย 1 ข้อ ได้แก่ ทักษะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน เพราะในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสารในประชาคมอาเซียน ทักษะภาษาอังกฤษของบุคลากรจึงมีความจำเป็นมาก เพื่อให้การบริการประชาชนของเทศบาลเมืองที่อาจจะเป็นทั้งคนไทย และชาวต่างชาติที่มาติดต่อราชการ

2. ให้ขยายความปัจจัยย่อย ร่วมฝึกอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเน้นให้อบรมเพิ่มความรู้ทักษะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพการบริหารงาน ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญได้แม่นยำ ตลอดจนจัดการความรู้ในองค์กรและเผยแพร่ข่าวสารให้แก่ประชาชนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. ให้เพิ่มรายละเอียดของปัจจัยด้านความเป็นธรรมาภิบาลในองค์กร โดยให้เพิ่มอีก 1 ข้อ คือ ปัจจัยย่อยเกี่ยวกับงบประมาณในการบริหารจัดการเทศบาลเมือง ด้วยงบประมาณในการบริหารจัดการเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การบริหารจัดการ โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลมีความคล่องตัว การดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมือง

ให้บรรลุผลตามเป้าหมายได้ จำนวนงบประมาณในการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองมีมากเพียงพอ การให้บริการสาธารณะ สวัสดิการด้านต่าง ๆ ก็จะมีหลากหลายและครอบคลุมภารกิจของเทศบาลเมือง ส่งผลให้แก่ประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามลำดับ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัย ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มี 5 ปัจจัย คือ จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ พบว่ามี 3 ปัจจัย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการ โครงสร้างเชิงเส้น โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL for windows) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation) ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร และปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในองค์กร ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย มาอภิปราย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร

เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ สอดคล้องกับ น้ำผึ้ง โพธิ์ทอง (2549) ได้เสนอให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยนำแนวทางของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนที่ทำให้องค์กรเกิดประสิทธิผลไปปฏิบัติ ได้แก่ การสร้างบารมีและการใช้อิทธิพลอย่างมีอุดมคติ การมุ่งใจเพื่อสร้างแรงคล้อยในการปฏิบัติงานให้กับสมาชิกองค์กร การกระตุ้นและสร้างปัญญาให้แก่สมาชิกเพื่อทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเพื่อให้องค์กรมีบรรยากาศการทำงานที่ช่วยเหลือเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ตลอดจนการให้รางวัลและการลงโทษอย่างมีกฎเกณฑ์เสมอภาคและเสมอภาคกัน

จากข้อมูลการอภิปรายผลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานีศรีสะเกษ ยโสธร และ

อำนาจเจริญ ดังนั้นการพัฒนากล้าของผู้บริหารเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการพัฒนาผู้นำในประเด็น ดังนี้

- 1) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของผู้บริหาร
- 2) การมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและประชาชน
- 3) การรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน
- 4) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนา
- 5) การสร้างความน่าเชื่อถือและศรัทธาในตนเอง
- 6) การกล้าตัดสินใจและกล้าเผชิญปัญหาของผู้บริหาร

1.2 ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร

เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ สอดคล้องกับ โกวิท พวงงาม (2550) การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงเรื่องการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรไว้ด้วยนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น ประกอบกับ กฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม ตามความในมาตรา 33 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ด้วยบทกฎหมายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเทศบาลเป็นองค์กรที่มีต้องบริหารงานบุคคลภายใต้ระเบียบหลักเกณฑ์ หลายประการพอควร ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรเทศบาลเมือง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้การสร้างจิตสำนึกในตำแหน่งหน้าที่และการรับรู้บทบาท การส่งเสริมให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การสนับสนุนให้เข้าร่วมการฝึกอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ การมอบหมายงานในหน้าที่ตรงตามความถนัด การให้คุณและให้โทษตามระเบียบวินัยอย่างเป็นธรรม การบำรุงขวัญและกำลังใจอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

จากข้อมูลการอภิปรายผลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าความรู้ความสามารถของบุคลากรมีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ดังนั้นการพัฒนาคความรู้ความสามารถของบุคลากรให้ทำงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรจะต้องได้รับการพัฒนาและสนับสนุนในประเด็น ดังนี้

- 1) การสร้างจิตสำนึกในตำแหน่งและการรับรู้บทบาท
- 2) การส่งเสริมให้มีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- 3) การสนับสนุนให้เข้าฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้อบรมเพิ่มความรู้ทักษะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น
- 4) การมอบหมายงานในหน้าที่ตรงตามความถนัด
- 5) การให้คุณและโทษตามระเบียบวินัยอย่างเป็นธรรม
- 6) การบำรุงขวัญและกำลังใจอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน
- 7) พัฒนาทักษะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน

1.3 ปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในองค์กร

เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ สอดคล้องกับ ถวิลวดี บุรีกุล (2543) การทำงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล เป็นการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง มีความมานะบากบั่น ถ้าข้าราชการไทยมีค่านิยมที่ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นเรื่องของการที่รัฐบาลไม่ควรบริหารงานในลักษณะองค์กรธุรกิจ แต่เป็นการบริหารงานด้วยkerbs หลักประชาธิปไตย หลายประเทศในโลกกำลังดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของหลักการนี้ และมีการยอมรับในแนวทางการทำงานที่ยึดหลักประชาธิปไตยมากขึ้นมีการให้ความสำคัญกับเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง เช่น ความสนใจของสาธารณชน กระบวนการบริหารหรือการปกครอง และการเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ข้าราชการมีการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะใหม่ในการพัฒนานโยบายและปฏิบัติตามนโยบาย มีการรับรู้ มีการเคารพและยอมรับศักดิ์ศรีของการเป็นพลเมืองมากขึ้น โดยปกติข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้น เมื่อมีการเพิ่มหรือขยาย การให้บริการของตนและมีการติดต่อกับประชาชนมากขึ้น ผู้บริหารจะรู้สึกว่าตนได้ประโยชน์จากการรับฟังประชาชนมากขึ้น และจากการบริการมากกว่าการกำกับดูแลเท่านั้น ประชาชนและข้าราชการจึงทำงานร่วมกัน และระบุนโยบายและแนวทางแก้ไขร่วมกันด้วย

จากข้อมูลการอภิปรายผลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในองค์กรมีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ดังนั้น การพัฒนาความเป็นธรรมาภิบาลในองค์กร เพื่อให้เทศบาลดำเนินงาน

ได้อย่างราบรื่น โปร่งใสและเป็นธรรม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาลในองค์กรในประเด็น ดังนี้

- 1) การตราเทศบัญญัติและระเบียบที่ชอบด้วยนิติธรรม
- 2) การบริหารตามหลักคุณธรรมและความสามารถ
- 3) การบริหารจัดการระบบงบประมาณอย่างโปร่งใส
- 4) พัฒนาการมีส่วนร่วมจากประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ
- 5) การสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อหน้าที่และส่วนรวม
- 6) การดำเนิน โครงการพัฒนาอย่างประหยัดและคุ้มค่า
- 7) มีงบประมาณในการบริหารจัดการเทศบาลเมืองที่เหมาะสม

1.4 ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลเมือง ด้วยการบริหารจัดการเทศบาลเมืองนั้น ต้องให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตรับผิดชอบทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือ การจัดบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองนั้นและไม่สามารถเลือกปฏิบัติด้วยมาตรฐานที่แตกต่างกันต่อประชาชนคนไทยหรือชาวต่างชาติได้ ซึ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เทศบาลเมืองต้องเตรียมการเพื่อให้บริการแก่ชาวต่างชาติที่เป็นภาคแรงงานอาเซียนที่มีความแตกต่างด้าน ภาษา วัฒนธรรม ซึ่งอาศัยในเขตรับผิดชอบของเทศบาลเมือง บางแห่งเตรียมการไว้แต่ไม่ครอบคลุมทุกบริการสาธารณะที่เป็นภาระกิจของเทศบาลเมือง เช่น เรื่องป้ายบอกทางที่เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น ซึ่งเทศบาลเมืองทั้ง 8 แห่ง ในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ซึ่งได้แก่ สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา จึงเป็นต้องมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก่อนหน่วยงานอื่น การพัฒนาปัจจัยด้านเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นับว่าเป็นการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวและการพัฒนาของเทศบาลเมือง เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ.2558 ในด้านต่าง ๆ ตามเสาหลักความร่วมมือของชาติสมาชิกอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งผู้บริหารเทศบาลเมือง บุคลากร ควรจะกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โครงสร้างด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำธุรกิจของภาคแรงงานอาเซียน ระบบสวัสดิการภายในเทศบาลให้ทั่วถึงมีความครอบคลุมทุกพื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาล เพื่อรองรับแรงงานอาเซียนที่เข้ามาอาศัยอยู่ใน

เขตเทศบาลเมือง พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมกิจกรรมหรือโครงการให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของชาติสมาชิกในอาเซียน ในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) จัดระบบบริการด้านสาธารณูปโภคภายในเทศบาลเมืองทั่วถึง
- 3) ตราเทศบัญญัติ ข้อบังคับของเทศบาลที่คำนึงถึงความแตกต่าง

หลากหลายด้านวัฒนธรรมและศาสนา

- 4) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น
- 5) ส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

วัฒนธรรมประเพณี

2. ผลการสร้างรูปแบบการการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัด

อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ

ผู้วิจัยค้นพบแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนจำนวน 3 แนวทาง คือ การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร การพัฒนาความรู้สามารถของบุคลากร และการพัฒนาธรรมาภิบาลในองค์กร โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากสถิติของการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาภายใต้แนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยอาศัยข้อมูลจากผลการวิจัยระยะที่ 1 และแนวคิดทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ จากนั้นทำการสร้างแนวทางหรือสร้างรูปแบบการพัฒนาโดยอาศัยแนวคิดของสัญญา เคนาภูมิ (2556 : 180-210)

3. ผลการยืนยันรูปแบบการการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัด

อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ

รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเมื่อเสนอไปยังผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบยืนยันและให้ข้อเสนอแนะ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะจากการวิจัยเพื่อนำไปใช้และการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การวิจัยเรื่องนี้ บังคับด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างมากในปัจจุบันเพราะองค์กรทุกประเภทหากมีผู้นำที่เข้มแข็งกล้าตัดสินใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง องค์กรแห่งนั้นก็ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ข้อค้นพบจากการวิจัยจึงขอเสนอแนวทางการนำไปใช้ว่า คณะผู้บริหารของเทศบาลจะต้องพัฒนาบุคลิกภาพ สร้างความน่าเชื่อถือศรัทธาในสายตาประชาชน และมีภาวะผู้นำเป็นที่พึ่งของประชาชนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้

1.2 เทศบาลเมืองควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะด้านประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของชาติสมาชิกอาเซียน เพื่อให้การอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจของประชาชนและภาคแรงงานอาเซียน

1.3 เทศบาลเมือง ควรพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่คณะผู้บริหาร บุคลากรของเทศบาลเมืองด้าน ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำความเข้าใจกับชาวต่างชาติหรือพลเมืองอาเซียน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยสมบูรณ์

1.4 เทศบาลเมืองควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่น ที่เหมาะสม อาทิ ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อใช้พัฒนาระบบให้บริการในด้านต่างๆ ของเทศบาลเมือง เช่น ระบบการจัดเก็บรายได้ ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน อำนวยความสะดวกด้านการบริการให้แก่ประชาชน การเข้าถึงสวัสดิการต่างๆ ตลอดจนการวางแผนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 บริบทพื้นที่การวิจัยและรูปแบบที่สร้างขึ้นในครั้งนี้อยู่ในเฉพาะเขตเทศบาลเมืองในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ ซึ่งเป็นจังหวัดที่ผู้วิจัยสามารถเดินทางไปเก็บข้อมูลได้สะดวก เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาและงบประมาณในการวิจัย ดังนั้นการอ้างอิงไปสู่เทศบาลในพื้นที่ภูมิภาคอื่น ๆ ทั่วประเทศอาจมีข้อจำกัด ควรมีการวิจัยใน

จังหวัดอื่นและภาคอื่น ๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการวิจัยในการบริหารจัดการเทศบาลในแต่ละพื้นที่ที่ต่างกัน และพระราชบัญญัติเทศบาล จำแนก เทศบาลออกเป็น 3 ระดับ คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกทำวิจัยกับเทศบาลเมือง ซึ่งเป็นองค์กรที่มีภารกิจรับผิดชอบบริการสาธารณะในระดับกลาง ดังนั้น การอ้างอิงไปสู่เทศบาลนครที่มีภารกิจมากกว่าหรือเทศบาลตำบลที่มีภารกิจน้อยกว่า จึงอาจยังไม่เป็นที่ประจักษ์แจ้ง จึงควรมีการศึกษาริบทบทวนการจัดการของเทศบาลนครซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ หรือศึกษาเปรียบเทียบกับเทศบาลตำบลที่กำลังได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองในเรื่องการเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้อาจทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นข้อค้นพบของนักวิจัยรุ่นต่อไป

2.2 การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองท้องถิ่น ยังขาดในประเด็นความเชื่อมโยงด้านการแพทย์ฉุกเฉินของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน นักวิจัยรุ่นหลังที่สนใจเกี่ยวกับการบริการด้านการแพทย์อาจจะนำไปเป็นโจทย์วิจัยที่น่าสนใจได้

2.3 ผู้บริหาร และบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดกลาง และขนาดเล็ก ควรประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพราะพื้นที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน การให้บริการต่าง ๆ ของเทศบาลเมืองจะต้องมีความสะดวกรวดเร็ว และมีความเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลด้านอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้น ควรศึกษาหรือพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสมกับการบริหารท้องถิ่นที่เหมาะสม ใช้ง่ายและมีราคาไม่สูง เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับต่าง ๆ มีความสามารถเข้าถึง โปรแกรมระบบสารสนเทศได้มากยิ่งขึ้น